

{ אז נדברו }

פרשת וארא תשפ"א | גליון מספר 497 | לסדר: "וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

נתנו חוברות בודדים

"בשובי לירושלים" ימות

החורף חלק ד'

ניתן להשיג בבני ברק בלבד,
בכתובת הרב דסלר פינת חז"א,
משפחת דרייפוס.

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

ועננו בורא עולם... שומע תפילה תן טל ומטר לברכה...

אני התחלתי על דעת עצמי להגיד "ועננו בורא עולם במידת הרחמים..." לא יודע... לי באופן אישי חסר שלא יורד גשם... ואז שמתי לב לדבר מעניין... אני בסה"כ רוצה להתפלל על גשם... ועננו בורא עולם... שומע תפילה תן טל ומטר לברכה על פני האדמה..." פתאום הדברים יוצאים מהקשרם ומתחילים לדבר על דברים אחרים "שמור והצל שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענויות..." מי דיבר עכשיו על זה?? אני בסה"כ מדבר על גשם... אבל ממשיכים "והסר ממנו דבר וחרב ורעב ושבי וביזה ויצר הרע וחליים רעים וקשים ומאורעות רעות וקשות..." מי דיבר על קורונה... מי דיבר על בחירות (-מאורעות רעות זה בחירות... ודאי גם...) אני בסה"כ רציתי להתפלל על גשם... אז למה אני צריך להתפלל על כל הרשימה הארוכה הזו???

מה התשובה? רואים מכאן שגשם זה לא רווחה נקודתית!!! זה לא שיש פה מחסור נקודתי שחסר לנו גשם וצריך לטפל בבעיה הנקודתית הזו... לא!!!

יום הגשמים זה יום שבו ה' עושה (מה שנקרא-) טיפול עשרת אלפים לכל השנה כולה... כן... אם שמת לב קוראים לזה ברכת השנים... כשאנחנו מתפללים "ותן טל ומטר לברכה" זה נקרא ברך עלינו ה' אלוקינו את השנה הזו!!! וברך שנתנו כשנים הטובות... הגשם זה טיפול מקיף שמטפל בכל השנה כולה... וזו הסיבה שכשמתחילים לדבר על גשם... פתאום מדברים על שבי וביזה ויצר הרע וחליים רעים וקשים ומאורעות רעות וקשות...

עכשיו: באמת מה הפשט בזה?? מה הקשר בין גשם ל... לכל השנה כולה?? העניין הוא כך:

גשם זה הביטוי המוחצן ביותר שבו הקב"ה מבטא את רצונו בקיומו העכשוי של העולם!!!
כן... אמנם עצם זה שהקב"ה מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית... זה כבר הכרזה שה' רוצה בקיום העולם... אבל עדיין!!! זה עדיין לא אומר ביחס ליום הנקודתי הזה... זה שגם היום זרחה השמש... זה אולי אומר משהו ביחס ל"חשבון בנק" הכללי של העולם... כל יום שהעולם לא נחרב זה אומר שה' עדיין לא רוצה לסגור את החשבון הזה... כן... יש חשבונות בנק לא כ"כ פעילים אבל לא ממהרים לסגור אותם... אז ה' החליט לא לסגור את העולם... אבל מי אמר שה' חפץ בקיומו של העולם כעת ועכשיו?? מי אמר שה' חפץ בנו?? אבל ברגע שירד גשם?? כאן הקב"ה מכניס מזומנים ל"עובר ושב" של החשבון!!!! זה כבר אמירה הרבה יותר משמעותית! זה אומר שה' רוצה בקיומו של העולם כעת!!!! ה' מברך את השנה הזו!!! ואת כל מיני תבוא--תה של שנה זו לטובה... ולכן... כשאנחנו מתפללים על גשם... זה... זה לא רק תפילה על "חשבון מים"... אלא זו תפילה כללית על השנה הזו... ה'... תרצה את השנה הזו... תרצה אותנו- אנחנו- הדור התורן שמהלך כאן על פני האדמה שכמובן דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת... אנא... תרצה גם אותנו... ואם ה' רוצה אותנו והוא שולח גשם אז כבר על הזרך הכל מטופל... אם ה' שולח מזומנים לעולם זה אומר שהוא רוצה לתפעל את העולם... להשקיע בעולם... וזה כבר אומר ההכלל... טיפול עשרת אלפים לעולם... ---

שנה שעברה!! בניגוד לכל התקופה הלא פשוטה שעברה עלינו מסביב עם הקורונה וכו'... תכלס ירד המון המון גשם!! ובינינו... ההמון גשם הזה הוא לא היה כ"כ רלוונטי משיקולים כלכליים כמו שהיה בזה אמירה שמיימית... שנה שעברה למרות שהקורונה מאוד הלחיצה... והייתה תחושה כללית של חרון אף והסתרת פנים... אבל היה משהו מקביל שלא נתן לנו לחשוב ככה!!! יחד עם הסגר המחניק שעברנו... במקביל... לא הפסיקו לדבר על סכר דגניה שהולך להיפתח!!!

הכמויות של הגשם שירדו שנה שעברה שימשו כאלף עדים מוצהרים ורשמיים שהקב"ה כבר הציב אותם מאז "האזינו השמים ואדברה..." והייתה איתם שאם "ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש" זה הוכחה מוצהרת שכנראה שמוע תשמעו בקול מצוותי... מה שנכון נכון!!!

הגשמים דאשתקד שימשו ממש כטל תחיה ושליה מוחצת של התחושה הטבעית של הסתרת פנים... כי שוב... גשם זה אמירה שה' מרוצה מהשנה הזו... ואי לכך ה' גם מטפל בשנה הזו... ואם ה' מטפל בשנה הזו... אז גם אם זה נעשה בצורה של קורונה שנקודתית אנחנו לא מבינים איך זה עובד... אז ביידיד... בשביל זה אנחנו יהודים מאמינים... אבל ה' חפץ בנו... מה שבטוח...

זו היתה התחושה בשנה שעברה!!! לעומת זאת השנה... אמנם דווקא אנחנו הרבה פחות נבוכים ומבוהלים... אבל תכלס... הקורונה פה... ואילו גשם ? ! קצת פחות... ואנחנו שוב מחכים לחיוך משמים... וכנראה... כנראה... כנראה שגם אבא בשמים מחכה לחיוך מאיתנו...

כמעט חודש תמים לא ירד טיפה אחת (כמעט) של גשם וזה קצת חריג!!! ושוב... עזוב את השיקולים הכלכליים שבזה... עזוב כמה זה נורא שלא יורד גשם ואיפה זה מזיק לנו... עזוב... אנחנו בדור ההתפללות... לא הכל זה כסף!! לא הכל זה מספרי מאומתים ואומדן נזקים... יש גם רגשות... יש גם מערכת יחסים... וגשם זה ביטוי משמים שמיימי שה' חפץ בנו... חפץ בשנה הזו... והאם ה' חפץ גם בשנת התשפ"א?? זה שבשנת התש"פ ה' חפץ בנו... זה... זה עדיין לא אומר שה' חפץ בנו גם בשנת התשפ"א... ואנחנו צריכים לעשות הכל שה' יחפוץ בנו גם בשנה הזו!!! ועננו בורא עולם במידת הרחמים להודיע גדלו והדרת כבודו, שומע תפילה תן טל ומטר לברכה על פני האדמה.

שהחינו וקיימנו... עידן חדש במסכת פסחים!!!!

לאור ימי השובבי"ם, ניתן לקנות את הספר
"וינאן" העוסק בעניינים הקשורים לימי
 השובבי"ם ונותן כח ותעצומות להתמודד בענייני
 קדושה ושמירת העיניים
 ניתן לקנות במוקדי ההפצה של גיליון זה
 ובישיבות הקדושות,
 0548446691 0527683095
 כמו כן: המוקדים החדשים להפצת הגיליון ולמכירת הספרים
 כדלהלן:

תפרח: 0556705003

תל צנון: אהבת ישראל 13/13 (ארוץ חשמל)
 קליין: אהבת שלום 25 - 0527150166

טלסטור: 0527616512

פתח תקווה: 0504124235

לברור נקודת המכירה הקרובה אליך: 0527683095

האם החיסון יעיל גם נגד המוטציה ה...???

השאלה שמטרידה בימים אלו את כל העולם: האם החיסון יעיל גם נגד המוטציה החדשה? ואם תמציי לומר שהוא יעיל נגד המוטציה הבריטית... האם הוא גם יעיל נגד המוטציה האפריקנית?? לא ברור!! לא יודע... מה שבטוח... לפרעה היה חיסון יעיל נגד כככלל המגיפות ביחד!!! כן... משה רבינו אומר בפירוש לפרעה: "כי בפעם הזאת אני שולח את כל מגפותי אל לבך..." כל המגפות ביחד... גם קורונה... גם מוטציה בריטית... גם אפריקנית וגם בני ברקית... הההכלל אני שולח לך יישר לתוך הלב!!! ואכן כל המגפות הגיעו לפרעה ונכנסו לו לתוך הלב... נו... וקרה לו משהו???

הלב שלו זז?? לא!!! כבד!!! כבד לב פרעה...

היה לו מערכת חיסונית מאוד חזקה... כשהגיע מכת ערוב הוא קרא לזה קורונה... כשהגיע דבר הוא קרה לזה מוטציה בריטית... כשהגיע שחין הוא קרה לזה מוטציה אפריקנית... וכשהגיע ברד הוא מצא עוד איזה מוטציה... כבד לב הפרעה... הכבדות הזו היא החיסון שיעיל נגד כככלל המגפות!!!! לסתום את הלב ואת העיניים... להגיד שהכל מקרה ולחכות למכה הבאה...

אם אנחנו באמת באמת מחפשים חיסון אמיתי שיעיל נגד כל המוטציות... אין לנו אלא להישען אלא על אבינו שבשמים!!! אנחנו צריכים לאמץ לעצמנו את הפסוק בזמנו:
והיה ביום ההוא, לא יוסף עוד שאר ישראל ופליטה בית יעקב להישען על מכהו וישען על ה' קדוש ישראל באמת...

כתוב כאן באמת!!! להישען על ה' באמת!!! לא בכאילו... שתבין: זה לא סתירה שצריך להתחסן כי זה מה **שנכון** לעשות... אבל להישען על זה? להגיע מתוך נקודת הנחה שזה מה שיפתור לנו את הבעיות וישלול מאיתנו את כל המוטציות?? אבינו שבשמים!!! הוא אחד יחיד ומיוחד שיעיל נגד כל סוגי המוטציות... לאבא שבשמים ישכל מיני סוגים של מוטציות... לאו דווקא של נגיפים... יש מוטציה של משאלות לב אישיים שלי שמשתנות ומפתחות מיום ליום... יש לי כל מיני צרכים שמשתנים ומפתחים מוטציות מיום ליום ועל זה נאמר: "צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני". אנה ה'... צרות לבבי מתרחבים!!! הנפש שלי מפתחת כל מיני מוטציות... מייצרת כל מיני הסתבכויות חדשות... ואתה החידש שיעיל כל מוטציה... עושה חדשות!!! מצמיח ישויות... בורא רפואות... די... לא יוסף עוד פליטת יעקב להישען על מכהו, אלא על קדוש ישראל **באמת!!**

שהחינו וקיימנו והגיענו... בתחילת שבוע הבא מתחילים בשעה טובה ומוצלחת את המסכת השניה של מסכת פסחים!!!! כעת מתחילים לראשונה בטעימה של סדר "קדשים"!! כן... מתחילת ברכות עד עכשיו כמעט ולא פגשנו סדר קדשים... ממש כלום... פה איזכור שם איזכור... ואילו עכשיו...?? החלק השני של פסחים, שקלים, יומא... זה קדשים!!! אבל חשוב לציין שזה לא הקדשים הרגיל... זה הש"ס קטן של קדשים... תבין: סדר קדשים הוא סדר כבד... יש שם סוגיות כבדות... אבל בפסחים שקלים יומא... זה יותר סקירה כללית על סדר קדשים... זה פחות קשה... ויותר מכניס לעניינים... לכן זה מאוד מאוד מומלץ!!! מי שילמד מסכתות אלו... ניתן לומר שהוא כבר בפנים... כשהוא יגיע למסכת זבחים הוא כבר לא ירגיש שהוא הגיע למדינת סין... אבל לא רק זה!!! כידוע: שו"ע הרב שהוא המרא דשמעתא של הלכות תלמוד תורה... אומר בפירוש: שבתלמוד תורה יש דין קדימה לסדר קדשים לשאר סדרים... ולמה?? כי בסדר קדשים יש את המעלה שהקב"ה אומר לאברהם בברית בין הבתרים- "כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בשעה שעוסקים לפני, אני מכפר להם על כל עוונותיהם" והיות וכעת אין לנו בית המקדש ואנחנו זקוקים לכפרה הזו... אז... אז יש עניין ללמוד סדר קדשים... ובפרט עכשיו!!! שכולנו מבינים שצריך הרבה רחמי שמים... העולם כבר משלם הרבה קרבנות... וכולם רוצים להמיר את הקרבנות האלו ב"סדר קרבנות" ולכן בהחלט ניתן לומר שיש פה בשורה משמחת!!! אם אנחנו ניכנס עם כל החשק ועם כל הרצון להשקיע בסדר קרבנות... אם נשמיע את קול תורת השלמים דקרבן פסח... קול התורה של הקרבנות יאמר לצרותנו ד... ומי יודע אם לעת כזאת הגענו לפרק תמיד נשחט...

אז אנא!!! לא להסתייג... לא לברוח... לא להיבהל מקדשים... דע לך: שכל יום נוסף שאתה מתעקש להכיר עוד מושג מסדר קדשים זה נכס עצום!!! כ"י... כי ברגע שתכנס לזה... זה ממכר... אני אומר לך מניסיון... ברגע שתכנס לשוונג של קדשים... יהיה קשה להוציא אותך משם... אנחנו נצטרך לשכנע אותך בסוף סדר מועד שתסכים לעבור לסדר נשים נזיקין... כן כן...

עכשיו!!! אין לך הרבה זמן להתלבט... מדובר פה בשה"כ ב-41 דפים... מיום ג' שבט ועד פורים המשולש-ט"ו באדר... עד אז בעז"ה שמיח מגיע... ואתה כבר בקי בהלכות קרבן פסח... כן... לבני ישכר יש ספר מיוחד... ספר אחר לגמרי שנקרא "דרך פקודיך" על תר"ג מצוות... ושם הוא מאריך בעיקר במצוות של קרבן פסח והוא מדגיש שהיות והלימוד במצוה מעורר את ההשפעה שלה אז... אז כל חיידוש דין בהלכות קרבן פסח מעורר את החסד הנורא שהושפע באותו מעמד של "בדמיך חי"י" שכל השפע ירד לעולם בבת אחת בדרך של דילוג וקפיצה בלי הדרגה והשתלשלות... כן... אנחנו זקוקים לחסד הזה... והנה הוא!!!!!!!

אז כדרכנו... סקירה קצרה מלמעלה על ה-41 הדפים הבאים... ובכן: בדפים אלו יש סדר מאוד ברור... שני פרקים הראשונים (שזה 11 דפים) מדברים על עצם ההקרה של קרבן פסח!! ואל תשכח שבהשגחה פרטית זה בדיוק יוצא פרשת שווע- פרשת בא שמדברת על "ושחטו אותה כל קהל עדת ישראל... אז בשבוע הראשון בטח אין תירוץ!!! זה ממש מדין פרשת השבוע... ובכן: הפרק הראשון "תמיד נשחט" מדבר על שעת הקרבה, אח"כ יש שלוש דפים שמדברים על הסוגיה של "לא לשמה" (טעימה קטנטנה מאחת הסוגיות הכי משמעותיות בסדר קדשים...) לא להיבהל... אח"כ זה יותר קל... מתחילים לדבר על ההקרה בפועל... וכאן סיימנו את הפרק הראשון... כעת עוברים לפרק הבא... פרק "אלו דברים"!!! כשאני הגעתי לפרק הזה פחות התחברתי אליו... אתה יודע למה?? כי הפרק הזה כולו מדבר על ערב פסח **שחל בשבת**... איזה חלק בהקרה דוחה שבת ומה לא... ובשנה שאני למדתי את זה... ערב פסח חל ביום רביעי... אז אני לא התחברתי... **אז זהו שהשנה!!!!** השנה אני מאוד מתחבר לזה... כי השנה כידוע ערב פסח חל בשבת... ממילא פרק "אלו דברים" הוא ממש הלכות חג בחג... (אגב: אני לא מבטיח... אם המשיח יבא... יתכן שר"ח אדר יהיה מעובר ואז פסח יצא לראשונה ביום שני... שזה אומר בדיקת חמץ במוצ"ש אז שלא תגיד שלא אמרתי... אגב: גם תיקח בחשבון שהמשיח יחליט לעבר את השנה... בפרט אם שנה הבאה זה שמיטה...) אז!!! סיימנו את אחד עשר הדפים הראשונים... סיימנו עם ערב פסח!!!! סיימנו עם ההקרה... כעת עוברים לחלק השני של קרבן פסח... פרק כיצד צולין... השנה הצליה תדחה לליל הסדר (כי בערב פסח עדיין שבת) כולם ממתנינים בבית המקדש עד שחשיכה ואז יוצאים במוצ"ש וצולים את פתיחה... וכאן נכנסנו לפרק כיצד צולין... בשלוש דפים הראשונים הכל הולך כשורה... סוגיות שמדברות על הצליה... ואז!!! כמו תמיד... לא פסח לאט מתחילים להריח בחירות... משהו שמה נטמא... כאן נכנסים לאט לאט לסוגיה המרתקת של לטח הבא בטומאה!!!! אל תבהל... זה לא כמו הסוגיה של ר' חנינא סגן הכהנים... זה הרבה יותר פשוט... ויש שם גם הרבה פוליטיקה... כי פסח הבא בטומאה זה בחירות לכל דבר!!! הולכים אחרי הרוב... ואז מתחילים העקשען עם ספירת קולות... אל תשאל... האם הקולות של הזבים מצטרפים... ומה עם הפתקים הכפולים של הנשים (פסח ראשון ושני...) בקיצור: שיא הנייעס... שש דפים שמדברים על פסח הבא בטומאה שאגב נעבאך נעבאך... השתא עבדי!!! אני נוהג ללמוד את הסוגיות האלו בפסח שלנו... כי תכל"ס... זה הקרבן פסח האורגנילי שלנו... ויש סיכוי רציני שגם אם משיח יבא אנחנו נעשה פסח בטומאה... (ענין יחזקאל לט שיארוך ז' חדשים לטהר את הארץ) טוב... סיימנו עם הבחירות... סיימנו גם עם הצליה... ואנחנו כבר בר"ח אדר... וכעת אנחנו כבר בהתארגנויות האחרונות לקראת עיקר המצווה!!!! אכילת קרבן פסח!!!! ואז יש כמה סוגיות קצרות... ו... ואז שוב מתחילה פוליטיקה... רק סיימנו עם הפוליטיקה הארצית... כעת מתחילה הסתבכות המשפחתית... כאן מתחיל פרק האשה... שאתה רק שומע את השם של הפרק ואתה מבין מה הסיפור... איפה הולכים לליל הסדר... להורים שלה או שלך... גברת יקרה: תשלחי אותו ללמוד פרק ב"האשה" שיראה איך חז"ל מתייחסים לאשה שרדופה ללכת לבית הוריה... שהיא בשה"כ רוצה להגיד שהכל בסיידר... ואם הגעת לשם חזקה עליך שתלמד עד סוף דף צט... ואז מגיע פרק "ערבי פסחים"!! אני מצדי מוותר לך על פרק ערבי פסחים... את הפרק הזה בטח כבר למדת... ואם לא למדת אתה עוד תלמד אותו... כל הלכות קידוש בשבת והלכות ליל הסדר... ובין הייתו גם כישופים ומזיקים... הכל יש בפרק הזה... את הפרק הזה אתה עוד תפגוש... אני פה בשביל להגיד לך: אל תפספס את ההזדמנות של ה-41 דפים האלו... הם נכס!!! בשה"כ פחות מחדש וחצי... כל דצריך ייתי ויפסח!!!! רוץ למסכת פסחים...

יו"ט היה עושה לאוהביו שיצא בשלום מהקודש...

בימים אלו ישנה נקודה קצת כואבת ורגישה שיתכן שכדאי לפתוח אותה ולהציף אותה על השלחן בלי לטייח... **ובכן**: אני באופן אישי מכיר הרבה יהודים עובדי ה' ויראי שמים שבמשך יותר מעשרה חודשים הקפידו מאוד על ההנחיות ועל הכללים של משרד הבריאות... ואני לא מדבר על אנשים שעשו את זה ממקום של פאניקה וכפייתיות!!! אני מדבר על עובדי ה' שעשו את זה כי הם קיבלו מרבותיהם והבינו שרצון ה' כעת להיזהר בכל חובת ההשתדלות שלא להידבק!!!

... ואחרי כ"כ הרבה זיהריות וכ"כ הרבה עמל ויגיעה וכ"כ הרבה טרטורים ומסכות ואלכוג'ל (- עכ"פ בעבר...) ובידודים והרחקות שתי מטר וקפסולות ובדיקות קורונה ומתחים ומה לא... **אחרי הכל!!!** בדיוק עכשיו הם נדבקו!!! אמנם ב"ה לא נורא... אנחנו כבר לא בפאניקה של פעם... קצת תסמינים... קצת חום... שיעולים... לא סוף העולם... ב"ה זה הסתיים בקלות... **אבל אני מוטרד בעיקר מההרגשה הדפוקה!!!** כמה נזהרתי... כמה השתדלתי... מה לא עשיתי... ובסופו של דבר זה הגיע אלי... התחושה המתבקשת היא ש... ש... שחבל!!! אם זו התוצאה בסוף... היה כבר כדאי להידבק אי שם בחודש אייר סיוון... לחגוג באיזה מלונית שבוע ימים ולסיים עם זה אחת ולתמיד... ואני כמעט נטיו רגלי כאין שופכו אשורי... אך ריק זיכיתי מקורונה וארחץ בניקיון כפי-באלכוג'ל... ואהי נגוע כל היום-חושש לא להידבק... ותוכחתי לבקרים- כל בוקר הצהרת בריאות... (כמובן הדימוי בפסקים הוא בלשון מושאלת גרידא, סו"ס אסף מדבר שם על רשעים... ואנחנו בסה"כ מדברים כן קורונה לא קורונה)

אני בכוונה מציף את זה על השלחן כמות שזה בלי לטייח... בשביל לטפל בתחושה הזו!!! אז זהו... שאני באופן אישי... התחושה הזו כבר מלווה אותי מאז חודש אייר סיוון... כששכן שלי הפסיק להקפיד על ההנחיות (בגלל שככה הוא קיבלו מרבו ואני מכבד אותו...) בהתחלה הרגשתי כלפיו כעס גדול!!! הרגשתי שאני פשוט כועס עליו... וניסיתי להבין את עצמי... למה? למה אני כ"כ כועס עליו??? **עכשיו שתבין**: אם הייתי מהסוג הזה שרק אבא שלי קיים ורק הרב שלי צודק... אז אפשר להבין למה אני כועס... בטח... היות והרב שלי אמר שצריך להיזהר והרב שלו לא... אז אני כועס עליו וגם על הרב שלו ביחד... אז זהו!!! שב"ה שלא עשני כזה... אני כן מכבד את הרב של השכן שלי... וכ"ש שאני מכבד ומכיר בשכן שלי בעצמו שאם הרב שלו ככה אמר אז הוא לא אמור לנהוג אחרת ואין שום טענות עליו... ובמקרה גם לא פחדתי שהוא ידביק אותי... (זה לא היה הבעיה שלי...) ובכל זאת הרגשתי כלפיו כעס!!! וניסיתי להבין את עצמי... **למה אני כועס עליו?? ואז קלטתי!!!** שבאיזשהו מקום מטבע הדברים... מה הסיבה שאני שומר על ההנחיות...?? בשביל לא להידבק... בשביל שלא יקרה לי ח"ו אסון!!! אם אכן באמת הסיבה שאני שומר זה רק בשביל לא להידבק ורק בשביל שלא יקרה לי משהו... אז אם אני יודע

בודאות שהודות לשמירה שלי אני לא אידבק והוא כן ידבק... אז כדאי לי המאמץ... אני שלם עם עצמי... אני משלם מחיר על ההחלטה שלי... אני לא רוצה להידבק ולכן אני נזהר... והוא כן רוצה להידבק, לכן הוא לא נזהר... אבל אחרי שעבר חודש ימים שאני נזהר כמו לא יודע מה... והוא חוגג ובסוף התוצאה היא אותה תוצאה... שנינו מהלכים על שני רגלים!!! אז התחושה היא מאוד מתסכלת! (אתה מכיר את התחושה שאתה עומד כבר שלוש דקות ומחכה לרמזור... ושלוש שניות לפני שהתחלף לירוק חבר שלך הגיע והירוק "עלה לקראתו" בלי לחכות רגע... אז תכפיל את התחושה הדפוקה בכמה עשרות אלפים...) לחינם אני נזהר ונזהר ונזהר... וזה מאוד מאוד מעצבן...

ואז עשיתי לעצמי סדר במחשבות... סדר שהיה מאוד נדרש באותו זמן...

שאני כעת שומר על עצמי **לא בשביל** לא להידבק!!! **לא!!!** סו"ס אני רואה שיש הרבה שנדבקים זה לא נורא... לא קורה להם כלום (זה כבר היה בשלב שהפאניקה עברה... והתחלפה באדישות מוחלטת ואפילו בעליזות של מלוניות וכדו')

אני שומר על עצמי כי אני מבין שזה רצון ה'!!! סו"ס "בכל דרכיך דעה" ואני כיהודי צריך לעשות את הברירה מה רצון ה'... ולפי הנתונים שלי והרבים שאני מציית להם... המסקנה העולה שצריך ונכון לשמור על ההנחיות **זה מה שצריך לעשות!!! נקודה!** וממילא גם אם אני **כן** אדבק למרות ש**כן** שמרתי... וגם אם השכן שלי **לא** ידבק למרות שהוא **לא** שמר... זה לא הנושא... זו לא הסוגיה... אני עושה כך, כי כך צריך לעשות!!! (ואגב: גם הוא!!! השכן שלי... זה שהוא לא שמר על ההנחיות... זה לא בגלל שהוא לא פחד מהקורונה וגם לא בגלל שאין קורונה... אלא בגלל שבהוראת רבותיו הוכרע שכן צריך לנהוג! היום כבר מותר להגיד את זה... עזוב... עוד מעט נדבר עליו... כעת בא נסיים איתו) ברגע שעשיתי את הסדר הזה בראש... סר ממני הכעס והתסכול...

הכל בסדר... אני לא שומר על עצמי כדי לצאת בריא יותר או חולה פחות במבחן התוצאה... אני שומר על עצמי רק בגלל שזה רצון ה'!!! ואם ככה... שכן שלי יכול להמשיך להתהלך בארצות החיים ולא לשמור על ההנחיות ולא יקרה לו כלום... זה שלא קורה לו כלום זה כבר לא גורם לי להרגיש שאני סתם שומר... כי אני עושה כי ככה אני צריך לעשות!!!

זה בדיוק הסיפור פה!!! ידידי היקר... ברוך רופא חולים... ברין רחמנא דייבהך ניהלך ולא ייבהך לעפרא... אתה שכ"כ כ"כ שמרת על ההנחיות... התפללת בר"ה עם מנין מצומצם ולא רקדת בשמחת תורה ולא הלכת למקווה בעיו"כ... והנה עכשיו אתה מסיים את הקורונה...

חברי היקר: אם בעשרה חודשים האחרונים שמרת על עצמך רק בשביל לא להידבק ולא למות ח"ו... אז כעת שנדבקת... אין לי הרבה מה להגיד לך... אין לי איך להרגיע אותך... זה לא יפה מצידי לזרות לך מלח על הפצעים ולהזכיר לך שכשרבת עם השכן שלך שע"פ הוראת רבו לא כ"כ שמר על ההנחיות... וצעקת עליו והתחלת לדבר על הרב שלו... ייעצתי לך בשעתו (וזה נכתב בגיליון זה בשעתו) שמוקדם מידי לדבר... יתכן שזה עוד יגיע אליך (ולאו דווקא ממנו...) **אבל!!!** אם

שמרת על עצמך כי הבנת שזה כעת רצון ה' וזה מה שצריך לעשות... אם זה הגיע מהמקום הזה אז אני חושב שכעת!!! כשאתה יוצא מהבידוד האחרון שלך (לאחר שהחלמת...) אתה ממש כמו הכה"ג שיוצא בפעם השניה מקודש הקדשים שיום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש!!! כן... אתה צריך לעשות סעודה... ולא ממקום של סעודת הודיה... אלא ממקום של **יצא בשלום מן הקודש!!!** כן... ממש ככה...

יצאת בשלום בפירוש!!!! יצאת עקבי!!! היית שלם עם עצמך... ידעת שזה רצון ה' וזה מה שאתה צריך לעשות והיית עקבי עם זה עד הסוף!!! אתה תקבל שכר על כל מסיכה שלבשת... ועל כל שתי מטר שהרחקת... ועל כל טיול שלא נסעת ועל כל בידוד שנכנסת כי הבנת שזה רצון ה'!!! ואם זה רצון ה' זה תורה!!! כל שמירת הנחיה היתה אצלך תורה! ועמדת בזה... והיית עקבי בזה. ועד הרגע האחרון היית עקבי...

בינינו... כמה אנשים החליפו עקרונות עשר פעמים באמצע הקורונה כולל אני...? אני בעצמי... לפחות עשרים פעמים באמצע הקורונה פתאום זגגתי... פתאום שיניתי את הדעה שלי... ולא בגלל שהרב שלי שינה דעתו... אלא בגלל ש"עבר לי"... "נמאס לי"... יום אחד לא ביקרתי את אבא שלי כי אוי ואבוי קורונה... ולמחרת פתאום מצאתי את עצמי יושב ואוכל טשולנט באיזה סיום עם כל החברה כי... כי למה??? כי לא יודע... אולי המלאך הממונה על הטשולנט הוא גם ממונה על הקורונה... יום אחד בחודש ניסן לא התפללתי במנין כי... כי קורונה ומסוכן... ולמחרת מצאתי את עצמי נדחף עם מלא אנשים כי היתה שמה חלוקה של כמה תפוחי אדמה... הקורונה החליטה לכבד את התפוח"א וחיתכה בחוץ... כשהתאים לי האמנתי לשמועה מסוימת שיצאה מביתו של אחד מגדולי הדור... וכשלא התאים לי טענתי שאי אפשר להתבסס על שמועות...

בקיצור: זה... זה נקרא לצאת פיסטוק מהקורונה... זה נקרא לצאת **לא** בשלום מהקורונה... **זה... זה נקרא לצאת בשן ועין מהקורונה!!!** יצאתי קטן... יצאתי זגזגן... אז זהו שחבר שלי הזה כן היה עקבי!!! וברגע שהוא הבין שרצון ה' לשמור על ההנחיות אז הוא עשה את זה ברצינות ובכובד ראש כמו שיהודי ירא שמים מתהלך בדחלתא דה"ר... והוא היה עקבי עד הרגע האחרון!!! זה נקרא לצאת בשלום... עכשיו זה כבר לא כ"כ משנה באיזה סיטואציה הוא יצא בשלום מן הקודש... האם זה החיסון שהוא עשה... או הקורונה שהקדימה אותו בדקה ה-99... זה לא הנושא... האישיות שלו! "הנס להתנוסס" זה הנושא... והוא עמד בניסיון ויצא בשלום מן הקודש **יום טוב הוא צריך לעשות לאוהביו** ואם היית שואל אותי הייתי ממליץ בחום שחלק עיקרי מהמשתתפים בסעודה יהיו **דווקא אלו** שהוא נאלץ

פתאום זיהיתי בצליל של השכנוע שלהם שהם פשוט מנסים לקרב אותי ליהדות להצית בי את ניצוץ הנשמה האלוקית ולהסביר לי את גדול חשיבות העניין (כאילו אני לא יודע) ואז אולי משהו שמה יזוז...

אני כמעט חשבתי להיעלב... מה... הם באמת חושבים שאני מקפיד על ההנחיות ממקום של חולשה... כי קליפת קורונה דמסאבותא השתלטה עלי והורידה אותי למצולות...?? מה... הם לא מעלים על דעתם שאני בן אדם רציני ואני עושה את זה ממקום עקרוני שזה רצון ה'???

ואז חשבתי קצת ואמרתי לעצמי... רגע רגע... ומה אני... מה אני חושב עליהם?? בינינו... מה הליטאי הקלאסי חושב על החסיד???

אני בטוח שהחסיד הוא כזה חרדי חפיף כזה... ואם לא נוח לו ולא נעים לו לשמור על ההנחיות אז הוא מחפץ... פתאום הוא נזכר לשלוף לך את כל סיפורי ההשגחה בשביל להתחמק ממה שצריך לעשות...

היה או לא היה?? חשבתי ככה על החסיד או לא חשבתי?? חשבתי...

אם ככה... אז למה שהוא לא יחשוב ככה עלי??? בדיוק כמו שאני חושב שזה מגיע אצלו ממקום של חולשה... ככה הוא חושב עלי...

וכעת... אולי עכשיו זה הזמן לתאם עמדות... שנינו!! גם הליטאי וגם החסיד... הגיע הזמן שנינו אחד השני לפחות למפרע ונקלוט שאם הליטאי שמר על ההנחיות זה לא בגלל פאניקה ולא בגלל ש"פחדו בציון חטאים..." ולא בגלל שהוא לא האמין בכח התורה והתפילה שיכולים להגן... אלא בגלל סיבה אחת ויחידה!! בגלל שבחובת הבירור שלו מול רבותיו יצא לו למסקנה **שכן צריך וכן נכון לנהוג!!!** אותו דבר החסיד... (הגיע הזמן לעשות סדר... וכעת מותר להכריז את זה בצורה מפורשת...) אם חצרות הקודש לא שמרו על ההנחיות זה רק בגלל שרבותיהם עשו שקלול נתונים והגיעו למסקנה אסטרטגית שכן צריך ונכון לנהוג!! אף אחד לא הכחיש קורונה... ואף אדמו"ר לא חשוד על הקונספירציות הדמיוניות... אלא היתה פה הכרעה בהנהגה כיצד צריך לנהוג... ואין אחד שמכחיש את מה שאני אומר!!!!!! עכשיו... אחרי שכן הליטאי היה צריך וכן החסיד צריך לעשות... מטבע הדברים... כאן כבר נכנסה קליפת נוגה שתפקידה לערבב אור וחושך והתחילה לבחוש בקלחת... החסיד התחיל לשלוף מהבוידם כל מיני סיפורי השגחה ואמונה כאילו זו הסיבה שהוא לא שומר... והליטאי התחיל לפתח היסטוריה והתחיל לספור גולגולות ולשלוף מספרי מאומתים... ולמייעשה שניהם בלבול את המוח...

תכל'ס... אנחנו רוצים יום אחד גאולה?? אז בבקשה!! חייבים ליישר את הקמטים ולסגור את הפינות... חברים כל ישראל ו... ו... ואל תאמר אמן... תעשה את זה... תאהב אותי כבר... אני כבר אוהב אותך... מה איתך?

שומר. הוא המסכן שרק חטף כל הזמן ביזיונות... ובאמת הסיפורים שמסתובבים היום עסוקים בלתאר את אומללותו של אותו אחד שלא עטה מסיכה ומישהו חירף וגידף אותו ואז כמובן כל זמן שהוא לא ביקש ממנו סליחה הוא לא נושע... **ויתכן שזה נכון!!! אבל צריך לדעת שיש גם צד שני למטבע!!!** וכעת... לקראת סוף הקורונה... כעת אולי צריך לסגור גם את הפינה הזו... יתכן שהדברים לא ינעמו לאוזניים... אבל בא נראה אותך מקבל תוכחה... את החברים שלי כבר עצבנת... בא נראה אותך מקבל באהבה...

אני מדבר כעת נטו בשום ההיגיון והישרות!!! מי שקיבל מרבותיו שצריך לשמור על ההנחיות!! הוא **מוגבל!!** הוא **לא יכול**... כמה שהוא היה צריך להתחשב בך ולא לצרוח עליך... זה נכון!! אבל עדיין!! אם נעמיד את שניכם אחד ליד השני בשווה... **תגיד לי בשכל ישר: למי יש ברירת מחדל? לך או לזו???** הרי הוא **לא יכול** להסתובב בלי מסיכה... ואתה יכול **עם** ויכול **בלי**... הוא **לא יכול** להשתתף בהתקהלויות... ואתה יכול **עם** ויכול **בלי**... הרי הוא **לא יכול** להתפלל לידך... כי אין לך מסיכה... ואתה **כן יכול** להתפלל לידו... אז למי יש ברירת מחדל?? **לך!!** אז תגיד לי בהגינות: מי צריך להתחשב במי...?? המידה היהודית של "ועשית הישר והטוב" קובעת שמי שיש לו ברירת מחדל צריך להתחשב במי שאין לו ברירת מחדל!! ולכן אחרי כל העלבונות שהוא העליב אותך... **עדיין!!** עדיין מותר לך להיכנס לראש שלו ולהבין שעדיין הוא היה במצוקה יותר גדולה ממך... לך היו אפשרויות לרצות אותו ול-לא היו אפשרויות לרצות אותך... הוא לא יכל להגיד לך... טוב... אני אתחשב בך ואני אוריד את המסיכה בשבילך... לא! הוא לא יכל! ואילו אתה כן יכולת להגיד לו... טוב... אני אשים בשבילך מסיכה... ואני כבר יודע... סוג המאמרים האלו מזמינים תגובות נזעמות... שהמכנה המשותף בין כולם ש... שאני כן צודק!! תודה רבה... את זה אני כבר יודע... בא... בא תחשוב שניה!! אל תמהר להגיב... תחשוב שניה בישרות ובהגינות על מה שאמרתי...

עכשיו באופן כללי: מה באמת עמד מאחורי התסכולים שהיו לנו אחד מול השני?? אז ככה: מתוך היכרות מעמיקה עם שני המגזרים... הגעתי למסקנה שכמה שאנחנו בטוחים שאנחנו מבינים אחד את השני... עדיין לא!! לא רבתי!! אנחנו נמצאים בשני כוכבים שונים... אבל כפשוטו... (תמיד זה נכון... אבל גם בקורונה זה היה בולט וניכר) **אני אתן לך דוגמא:** גם השנה מאוד השתוקקתי לנסוע לאסיפת הצלה של הגה"צ ר' צבי מאיר שליט"א מול פגעי הטכנולוגיה. אבל היות ושמעתי שלא בדיוק שומרים שם על ההנחיות אז אני עכ"פ נאלצתי לוותר בכאב והודעתי לחברים שלי שאני לא יכול להגיע ואין לי ברירה אלא להקשיב בטלפון... ואז כמה חברים שלי (שאנחנו ידידים קרובים ומאוד חמים בנושא ועובדים בשיתוף פעולה בנושא של פגעי הטכנולוגיה) התחילו להפעיל עלי מסע שכנועים שאני כן אסע... והם משכנעים ומשכנעים... ואני מקשיב... ופתאום התחלתי להתגלגל מצחוק... **מה קרה???**

להתרחק מהם עד כה כ... כי רבותיהם הורו להם שלא להישמע להוראות... הייתי ממליץ שהם!!!! הם יהיו ה"בי עשרה" שאיתם הוא יקיים דינא ד"ויורמוהו בקהל עם" (ברכות נד:) **ולמה דווקא הם???** משתי סיבות: **דבר ראשון:** הם בעצמם צריכים כעת לשיר לו אמת מה נהדר... מתוך הכרה והערכה אמיתית למי שעשה מה שצריך לעשות כי כך **הוא** היה צריך לעשות!! כן... במשך השנה האחרונה לא פעם צחקנו עליו מאחורי הגב... זלזלנו בו על היראת שמים שלו שהוא עשה את מה שהיה צריך וכעת הזמן לנשק את ידיו על שהוא יכול לסכם תקופה כזו ארוכה ולהכריז בגאווה ממש כמו וידוי מעשר בשעתו: **"לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי... שמעתי בקול ה' אלוהי עשיתי ככל אשר צויתני..."** כן... מי שזוכה להשלים בהצלחה את קיום רצון ה' והוא מגיע **עד הגמר!!!** יש לו כח לברך ולהתפלל: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך" (כן... בדיוק שם נאמר: **ל השקפה לרעה חוץ מזה**... יתכן שההשקפה שלו שונה משלך... אבל כשהוא עושה את זה כמו שצריך יש לו אפשרות לברך עם ההשקפה הזו... כמובן על דרך המליצה ודו"ק)

זו הסיבה הראשונה למה הייתי ממליץ שמשתתפי הסעודה יהיו מה"סוג" השני... **והסיבה השנייה:** כי... הגיע הזמן לסיים את הויכוח הזה... סו"ס היה פה איזה ויכוח... מטבע הדברים היו בינינו גם מתחים... (אני עדיין מחכה לאותו שכן שחשד בי שאני הלשנתי למשטרה על החתונה רבת המשתתפים שנעשתה באזורנו... אני מחכה ממנו להתנצלות... נעלבתי עד עמקי נשמתו) היו בינינו המון כעסים ותסכולים. האשמות וחוסר הבנה הדדי סביב הקורונה... ובדרך כלל כשיש ויכוחים זה לא משהו שאמור להיעלם ביום אחד בהיר... כי בדרך כלל מדובר בויכוחים של השקפה ודרך חיים וזה דבר שלא אמור להשתנות... אז זהו!!! שכאן?? כאן לשם שינוי זה כן דבר שאמור להשתנות... היתה פה סיטואציה של קורונה... הסיטואציה הזו הזמינה כל מיני חילוקי דיעות... וברגע שבועה"ש אנחנו נעבור אותה... אין שום עניין להנציח את הויכוחים שהיה לנו סביבה... כמו שיום אחד אנחנו נגנוז את המסיכה ואת האלכוהול ככה צריך להשקיע במצולות ים את הויכוחים שהיה לנו בנושא זה... וממילא אני ממליץ בחום שכל ליטאי שעושה יו"ט לאוהביו שיצא בשלום מן הקורונה... זו ההזדמנות לסגור את כל הפינות עם השכן החסיד שהפר בידוד או שלא שמר על ההנחיות... סו"ס אני הקפדתי על ההנחיות **כי כך הייתי צריך לעשות** וגם הוא לא הקפיד על ההנחיות **כי כך הוא היה צריך לנהוג!!!**

אולי כאן ההזדמנות גם מצדי לסגור פינה... דווקא בגלל שאני שייך למגזר שכן הקפיד על הנחיות והשתדלתי (עכ"פ בגדול...) אז כשבאתי לכתוב על נושא של בין אדם לחבירו בעניין הזה... פניתי בתוכחת מוסר לי ולחברים שלי... הייתי עסוק בעיקר לדבר על אותו גבאי אדוק שהלבין פניו של יהודי שלא שמר על ההנחיות... וזה עוון גדול והלבנת פניו וכו'... בקיצור: הצגתי את התמונה כאילו רק מי שהקפיד על ההנחיות הוא זה שנכשל כל הזמן בבין אדם לחבירו ואילו ידיו שלא

אודות הגל השלישי...!!!

כל מערכת ה"כוחי ועוצם ידי" מגויסת בימים אלו לבלום את ה"גל" השלישי... כן... בים יש הרבה גלים... צופה אני כעת ב"רוח קודש" שבשניות אלו שאני כותב שורות אלו... ממש בשניות אלו מתקרב גל לחופי הים התיכון... והוא כעת מתנפץ מול הגלים... והופה!! לא הספקתי לכתוב את השתי שורות האחרונות ואני כבר צופה ברוח קדשי שוב גל שמתקרב... כן... זה ממש ככה!!!

גלי הים לא מפסיקים לרגע לנסות שוב ושוב לפרוץ את הגבולות שה' הציב להם... **ובשוא גליו!!!** בשיא הגל... בשיא השצף והקצף שהגל מגיע עם כל המוטיבציה מתוך תכנית ברורה לכא לבקר אותי בשכונת הדר- היפה רח"ל... **בשוא גליו אתה תשבחם!!!** הקב"ה מגיע ומנפץ לו את התכניות... ו"מרגיע" אותו ואומר לו: **עד פה תבא!!!** ואז מגיע הגל הבא... והוא מגיע עם כל המוטיבציה... ועם כל הבטחון עצמי... אני אצליח... אני אפרוץ... ושוב בשוא גליו!!! בשיא ההתפרצות שלו הקב"ה מנפץ אותו לרסיסים... עד כאן!!! בשוא גליו אתה!!! אתה יתברך תשבחם...

---הנביא ישעיהו מתפעל מהבטחון העצמי הזה של הרשעים **'הרשעים כים נגרש, כי השקט לא יוכל ויגרשו מימורפש וטיט'!!!**

הרשעים הם ממש כמו גלי הים... הוא יודע מה היה הסוף של פרעה... מה היה הסוף של נכודנצאר... המן... הוא יודע שכל מי שקם על ה' ועל משיחו... הופיע כמו גל... והתנפץ כמו נבלי חרס על דפי ההיסטוריה ונצח ישראל המשיחי הלאה...

אבל עדיין!!! כל רשע תורן בתורו הוא בטוח שהוא יהיה הגל החזק!! הוא יהיה הגל שינצח והוא כן יצליח לפרוץ ולקעקע ביצתם של ישראל... ולנו לא נותר אלא להחזיק בדרך של ספינה ולהנהיג על גל וגל ולומר: זה בסדר... כל משברך וגליך עלי עברו... אנחנו בטוחים בה' שאתה יתברך מושל בגאות הים... גם אם הוא הגיע לשיא גליו... גם שם אתה תשבחם...

---עד כאן הגלים של הרשעים שהם לא קולטים שהקב"ה בסוף יבלום אותם... דא עקא!!! שגם אנחנו מתמודדים עם הגלים האלו... ה' מעמיד אותנו שוב מול גל!!! הגל השלישי... ושוב הכוחי ועוצם ידי מנסה לתפוס את הגל ולקחת לעצמו את הקרדיט שהוא יעצור את הגל והוא יטפל בבעיה... ובינינו לבין עצמנו... אנחנו נגרים אחרי התפיסה הזו... מה שנכון נכון... אנחנו עוקבים מאוד בעירנות ובדאגה אחרי ההתפרצות על הגל...

ועל זה נאמר: מי עיוור כי אם עבדי!!! אם אותו רוסו שמחרף ומגדף מערכות אלוקים חיים... אם הוא כים נגרש וחושב שהוא יצליח כן להיות הגל ששוטף ושוצף את עם הנבחר... ממנו אי אפשר לצפות הרבה... מה הוא מבין מהחיים שלו...

אבל איפה אנחנו??? אנחנו עבדי ה'... אנחנו הרי יודעים שאתה יתברך מושל בגאות הים... אנחנו יודעים שבשוא גליו אתה תשבחם... אז למה אנחנו דואגים?? למה אנחנו מתרגשים מכל זה איזה רשע שהוא כים נגרש והשקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט... למה אנחנו מתרגשים ממנו?? אנחנו צריכים להיניח לעצמנו לראש שהכל בסידור!!! הכל בשליטה!!! אתה מושל בגאות הים... בשוא גליו אתה תשבחם... לא צריך לעקוב אחרי הסקרים... גם אם תגביה כנשר והגל שלך יגיע לשיא... משם אורידך... ואותו דבר ביחס לגל השלישי!!! מותר לנו לתבוע מעצמנו לכה"פ... לא להיות עיוורים... להבין שמי שהוציא אותנו מכל הגלים... מי שרעה אותנו מעודנו עד היום הזה... הוא יוציא אותנו מכל הגלים... הוא ימלט אותם מכל המוטציות... ובינינו יש לנו מה להתקדם בנושא הזה!!! לדעת שרק הקב"ה יודע לבלום גלים... ואף אחד אחר לא יכול לעשות את זה... נבטח בה' ונצפה לישועתו ויחד איתנו נעבור את הגל הזה...

ישיבת הקפסולות של הנזירים... הנכנס יכנס... היוצא אל יכנס שוב...

שבוע שעבר התחלנו לספר על יוחנן שלנו... שבט"ז בניסן יזכה להקריב שלמי נזיר עם עשרים רקיקין (אגב: שבוע שעבר אמרתי שלושים... התבלבלתי עם המילוימים...) הבטחתי לספר מה ההתרגשות הגדולה סביב הקרבן...

ובכן: הסיפור היה כך... בחודש טבת ככה... עם כל הקפסולות והסגר והבלגן... יוחנן עבר תקופה של ריפיון ולקראת חודש שבט הוא החליט לתפוס את עצמו לידיים ולהיכנס לישיבת החיזוק שנפתחה במיוחד בימים אלו... ישיבת הנזירים!! המשמעות היתה להיכנס לקפסולה של (מינימום) שלושים יום של נזירות... התנזרות מגפן היין וחרצנים ועד זג... וכמובן קפסולה!!! קפסולה זה אומר שבחודש הזה צריך להיזהר מאוד מכל חשש הידבקות בטומאת מת... אותו גביר מוכן למסן קרבנות נזירות רק לבחורים רציניים שמוכנים להיכנס למסלול של קפסולה ושומרים על ההנחיות המחמירות ולא יוצאים עד שלא השלימו את שלושים ימי נזירותם... בחור שיצא מהישיבה באמצע הנזירות... מסכן את היזכיו שלו!! כבר לא אחראים על ההתפתחויות... ויוחנן באמת הגיע עם כל הרצון הטוב... והתחיל את הנזירות עם כל השטייגן והחשק... (בלעז"ה התחיל את הזמן כמו כולם) במשך שנים עשר יום הוא ישב ולמד בהתמדה!!! לא יצא מהישיבה... אבל אחרי שנים עשר ימים של חיזוק ונפלא... כשכבר כמעט חצי נזירות מאחוריו- מספר יוחנן- פתאום הרגשתי חנוק והייתי מחייב לצאת (ואגב: אני מבין אותה...) אמנם הזהירו אותי שאם אתה יוצא לא בטוח שתוכל לחזור... (כלומר: במילים אחרות: יתכן שכבר לא יסמנו לך את קרבנות הנזירות) אבל כבר לא הייתי מסוגל... הייתי חייב לנשום אוויר... ויצאתי... **וכאפיו... קרה מה שקרה... לא!! שלא תבין!!!** אמנם לא נטמאתי ב-י"ב טומאות "מאומות" שהנזיר מגלה עליהם... זה לא... רק מה?? קפצתי לאחד מהדודים שגר בכפר סמוך... הוא אמנם לא אוכל חולין בטרהה והוא גם לא מי יודע מה בן תורה... אבל עדיין... חשבתי לעצמי- מה יכול להיות... אין שום סיבה שיהיה פה כזית סן המת... לא ידוע לי שהוא קבר פה איזה מת... ואז הדודה הראתה לי איזה עציץ נקוב... וסיקרן אותי לבדוק איזה סוג נקב זה... (האם הוא ניקב כשורש קטן והוא כבר לא מכשיר את הזרעים או לא) ואז!!! כשהרמתי את העציץ... פתאום ראיתי עיגולים שחורים!!! אני רואה ש... שכתוב עליו בסינית: **הונג קונג!!!** כמעט התעלפתי... אוי אוי... זה אומר שזה עפר הבא מארץ העמים... ובאווה התקינו שגוש מארץ העמים מטמא כטומאת מת!!! אז אמנם זה רק מדרבנן ומדאורייתא לא צריך לסתור ולהקריב קרבנות טומאה... אבל תכלס... מדרבנן אני כן סותר את כל הימים שהייתי בחיזוק... כל הי"ב יום שהייתי נזיר... הכל נסתר!!! יוחנן נכנס למשששבר של החיים... אני גם טמא טומאת מת מדרבנן... גם צריך להתחיל את כל הנזירות מהתחלה... ועל כולנה לישיבה אני כבר לא יכול לחזור... מה פירוש?? כבר לא יסכימו למסן לי את הקרבנות נזיר כי יצאתי מהמסלול... כן... זה התנאי שהיטנו לכל מי שנכנס לקפסולת הנזירות!!! שמי שיוצא מהישיבה ונדבק או נכנס לבידוד טומאה... הוא אוטומטית יוצא מהמסלול... מאבד את היזכיו... יוחנן חזר הביתה בפנים נפולות... נכנס למיטה ולא הצליח לצאת ממנה... אבא ראה את השברון לב של יוחנן וניגש אליו: מה קרה?? למה אתה כ"כ שבור?? מה פירוש למה? סתרתי את כל ימי הטרהה שלי... הפסדתי אותם... ועכשיו אני צריך שוב להתחיל הכל מחדש... ו... ותכלס כעת אני צריך להשיג בכוחות עצמי מימון לקרבנות נזיר... (זה משהו בסדר גודל של 4000 שקל... מדובר בשלוש קרבנות פלוס 20 רקיקין וטמחה ונסכים...)

אבא הרגיע אותנו... הל בסידור!!! דבר ראשון: נכון שסתרת... אבל את מה סתרת? את הנזירות!!! אבל את השטייגן ואת העמל התורה שהיה לך באותם ימים... את זה לא סתרת... זה לא נאבד לנצח... כעת תסיים את ימי הטומאה שלך... תעשה הזאה ג' ו' מדרבנן... ותחזור לישיבה... ותתחיל למנות מהתחלה... ואני!!! אני לוקח על עצמי את המימון של הקרבנות שלך... **יוחנן היה בהלם: מה... אתה? אבא???** מאיפה יש לך כסף... אתה בקושי גומר את החודש... מאיפה תביא לי עכשיו שלוש קרבנות... אבא צחק... מה איכפת לך... לי חשוב החיזוק שלך!! אני מעריך אותך שתפסת חיזוק... נכון שנפלת... נכון שסתרת... אבל שבע יפול צדיק וקם... העיקר תקום!!! תקום מהמיטה... ובעוד יומיים... כשיגמרו שבעת ימי הטומאה תפתח דף חדש... **יוחנן אכן חזר לישיבה!!! אמנם היה קצת פדיחות**... כי כל החברים שלו היו כבר ביום העשרים וחמש... ובעוד חמשה ימים הם נוסעים ביחד לבית המקדש... אבל יוחנן כעת רק מתחיל... אבל אז מה...

כן... יש בחורים שלא עמדו בזה!! לא עמדו בתחושת הפיגור!!! מה... כל החברים שלי כבר אוזחים בסוף הנזירות ואני מפגר אחרי כולם... אותם אלה... ברגע שהם נפלטו מהקפסולה ונטמאו... זהו... "לא יספה שוב אליו עוד..." אבל יוחנן החליט לגשת בצורה בריאה... לקחת אחריות על עצמו... לדעת להפסיד בכבוד... עשיתי טעות ועכשיו אני משלם עליה!!! כולכם תסיימו השבוע את ל' ימי הנזירות בהצלחה... ואני אהיה מחלים טומאה... עשרים צערים מאחוריים... אני כעת רק ביום החמישי... זה מה שיש!!! המכיר את מקומו... אבא מאוד מאוד העריך את יוחנן על הבגרות והאחריות שהוא לקח על עצמו... ובאמת יוחנן לקח את עצמו בידיים ועשה שטייגן גדול מאוד... וכעת תבין למה אנחנו כ"כ מרוגשים כעת!!! לקראת קרבן הנזיר של יוחנן... זה... זה לא סתם קרבן נזיר... זה לא היה חודש ימים של חיזוק וזהו... היה פה תנדודת... היה פה משהו שהתחיל והפסיק... ושוב התחיל... ובאמת יוחנן תפס כזה חיזוק שהוא לא יצא מהישיבה עד פסח!! הוא לא הגיע הבייתה... בטח שלא... אם הוא היה טהור מטומאת מת עד ר"ח ניסן... חבל להיטמא בדיוק שבועיים לפני הרגל... הוא המשיך לעמול בתורה בישיבה והוא הגיע היישר לבית המקדש לאחר חודש וחצי של עמל ויגיעה... ראינו את אור התורה בעיניים שלנו!!! היה נראה כאילו יש לו שני כתרים על הראש... כתר תורה וכתר קדושה של נזירות- נזר אלוקים על ראשו... עכ"פ הגיע בט"ז בניסן ויוחנן הקריב את שלמי נזיר ואז הוא נכנס עם הכהן ללשכת הנזירים והכהן בישל את השלמים על הדוד וגילה שער ראשו והניח מתחת האש... לאחמ"כ יוחנן לקח את בשר השלמים וזה היה השלמי שמחה שלנו בט"ז בניסן...

ואז!!! כשבאו לאכול את הבשר... יוחנן פתאום עשה לנו מתיחה... הוא פתאום עשה פנים כאלו מודאגות וסיפר בשפל קול ש... שכשבישלו את השלמים היתה שם איזה שאלה של טריפות... הסיר כמעט נטרף... נכנס שם איזה כוס חלב בתוך הסיר... אבל בסוף מדדו ויצא שזה מתבטל בדיוק בדיוק בששים... אל תשאל... חצי מהמשפחה פתאום משכו את ידיהם... מה זה פה... סיר בשרי שנכנס בו כוס חלב... איך אפשר לאכול את זה... ה' ירחם... ואז יוחנן צחק ואמר: מה... אתם לא מבינים לבד...?? הרי מאיפה למדים את הדין של ביטול בששים?? מאיל נזיר!!! שהנזיר מקריב שלמים... והתורה מצווה לבשל את כככל הבשר בסיר אחד!! ואז אחרי שבשלו את כל הבשר התורה מצווה לקחת את השוק ולתת תרומה לכהן... ואם השוק הוא תרומה והוא התבשל בסיר שלנו שאנחנו זרים... אם ככה... לכאורה כל הסיר נטרף... אז איך התורה מתירה אותו?? מאכן למדו חכמים לביטול משישים (ששיערו חכמים שהשוק הוא בדיוק אחד משישים מכל גוף הבמה)

שרנו ליוחנן את השיר "אשרי מי מגדל בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו..." מזגנו לו כוס יין של מעשר שני והוא בירך עליה בהתרגשות!!! בטח... כבר חודשים הוא לא טעם יין... ברכנו אותו שרק לין ולתגלחת הוא כעת יחזור אבל למת?? יהי רצון שלעולם לא יצטרך יותר להיטמא למת... הגל הבא של הנזירות הוא בבציר היין.

אודות המספד המרטיט מלפני שבועיים...

לפני שבועיים הזדעזעה ארץ ישראל על ת"ק פרסה על ת"ק פרסה בעקבות אותו הספד מרטיט שנשמע מפי הגאון ר' מאיר טוביה שליט"א מול מיטת בתו... זאת לאחר טרגדיה כפולה מפטירת אשתו בשנה זו... הקידוש שם שמים העצום והחזיק הנורא שהספד הזה עשה... אין לתאר ואין לשער... מי יודע איזה רעש עצום זה עשה בשמים...
 ובכן על מה שנאמר שם אין מה להוסיף... זה בגדר "כל המוסיף גורע..."
 אבל אני רוצה לדבר על התחושות מסביב... כשאני שמעתי את ההספד הזה זה כמוני עשה עלי רושם אדיר כמו כולם... חיזוק עצום!! אבל אחרי הכל. הרגשתי שמהו חסום לי... משהו פה גדול עלי... הרגשתי קושי מסוים לפרק את זה לחיים שלי... הרגשתי שמהו מסתבך לי... ואז יצא לי לדבר עם כמה אנשים על זה וראיתי שגם להם משהו שמה הסתבך...

ואז פתאום קלטתי איפה אני נתקע!!!

כשמעתי את ההספד הזה... מה היתה התחושה הראשונה שלי?? (ומסתמא של כל אחד) אוה... אני... **אני מקנא!!!** כן... קנאת סופרים... תראה איזה מדרגה של קרבת ה'... איזו גדלות... אבא שכול שמסוגל לעמוד מול מתו שמוטל לפניו ולהגיד תודה לה'... איזו אצילות... **קנאת סופרים!!!** אבל בשבריר שניה הבא... פתאום תפסתי את עצמי... מה... אני מקנא??
 מה פתאום... מה פתאום... קבל ביטול!!! אני לא מקנא בכלל בכלל...
 מיהו מקנא ביהודי ששיכל את אשתו ואת בתו בשנה אחת...??
 מיהו רוצה להחליף איתו?? לא... סליחה... טעות! לא מקנא!!!
 אבל תכל'ס... אני כן מקנא... תכל'ס... אני כן רואה פה שיעור קומה עצום באהבת ה' ש... שזה גדול!!! ואני משתוקק למדרגה הזו...
 אבל לא!! אוי ואבוי... לא מקנא... ה' ישמור... מה פתאום... חס וחלילה...

בקיצור: קלטתי!!! פה!! התסובכת שלי... ושל חברים שלי...

מצד אחד אנחנו מאוד מאוד מתחזקים ונשאבים כמו אבן שואבת לרוממות הזו... אבל מצד שני הסיטואציה כ"כ כאובה שאתה נרתע ומפחד להתחזק מכזה דבר... איך מיהו אמר לי?? הפשטני הזה מכה רק על קנקנים חזקים... אני מפחד להיות קנקן חזק... לא רוצה שהוא יכה עלי... **אין מסדרים את זה בראש??** זו כמוני שאלה כללית...

העניין הוא כך:

אתן לך דוגמא: כבר לפני הרבה שנים ארה"ב נהייתה מעצמה גרעינית! וכמוכן... איפה זה הגיע לידי ביטוי לעיני כל?? במלחמת עולם השנייה שארה"ב נגררה בעל כרחיה למלחמה מול יפן... ועמדה מול שוקת בשורה... ולא היתה לארה"ב ברירה והיא נאלצה לזרוק שתי פצצות אטום על יפן... **ומאז!!!** ישנם שתי מדינות שקינאו בארצות הברית והחליטו שגם הן רוצות לפתח פצצה אטומית... מי הן?? **ישראל ו-איראן!** והנה לישראל דווקא הירשו לייצר פצצה אטומית... אתם רוצים?? בבקשה... תעשו... ולישראל באמת יש פצצת אטום...
 לעומת זאת לאירן?? משום מה לא הירשו ונכון לעכשיו עדיין לא מרשים...

למה?? מה ההבדל בין ישראל לאירן?? הרי שתיהן בסה"כ התקנאו בארה"ב... אז למה לישראל מסכימים ולאירן לא?

התשובה היא: שיש הבדל מאוד מאוד "קטן" בין ישראל לאיראן...

ישראל מקנאה בארה"ב... מה ישראל מקנאה?? כמו שלארה"ב יש פצצה גרעינית... גם אני רוצה **שיהיה לי!!! שיהיה לי!!!** אבל אצל איראן הקנאה היא טיפ טיפה שונה... כמו שארה"ב **שיגרה** פצצה גרעינית... גם אני רוצה **לשגר** פצצה אטומית... **הופה!!! זהה... זה לא בא בחשבון!!!** אירן רוצה פצצה גרעינית בשביל לעשות בה שימוש... **זהה... זה לא!!!**
 תבין: ישראל מקנאה בארה"ב על זה **שיש לה** פצצה גרעינית... אני מקנאה בעוצמה הזו... גם אני צריכה את העוצמה הזו!! צריכה את הכח ואת המאזן אימה הזה שנקרא פצצת אטום!!! אבל ישראל ממש ממש לא מקנאה בארה"ב על זה שהיא **נאלצה לשגר** פצצה גרעינית... ולמה?? כי בשביל לשגר פצצת אטום צריך שתהיה סיטואציה מאוד מאוד כאובה וטרגדית... צריך שיקרה משהו איום ונורא בסדר גדול של מלחמת עולם השנייה... ורק אז נאלצים לשגר פצצת אטום... מדינת ישראל ממש לא מקנאה בסיטואציה הזו... וממש ממש לא מאחלת לעצמה להיגרר לכזו סיטואציה כאובה שתאלץ אותה לעשות שימוש בנשק הבלתי קונבנציונלי הזה... רק מה? ישראל כן רוצה **שיהיה לה** את זה!!! שיהיה לה את העוצמה הזו!!! **הבנת?? על אותו משקל:**

אהבת ה' זו מעצמה גרעינית!!! אהבת ה' זה משהו שיהודי עובד עליה... מטפח אותה מאפס... בונה אותה ומבסס אותה מעוד יום ועוד יום... מעבה ומעצים אותה כל הזמן... משקה ומשקיע באהבת ה' בלי סוף... מי שבאמת משקיע באהבת ה' זוהי לפתח בעצם האישיות שלו מעצמה אטומית של אהבת ה'... **וכולנו מקנאים בו!!!** על מה?? על זה **שיש לו** את זה! **שיש לו** את המעצמה האטומית הזו של אהבת ה'!!!

אבל לשגר אותה?? חס ושלום!!!

אף אחד מאיתנו לא מאחל לו לשגר אותה... כי בשביל לשגר פצצת אטום צריך שתהיה סיטואציה מאוד כואבת של שוד ושבר שאין ברירה אלא לעשות שימוש בכזה נשק כבד... כשאנחנו שומעים את ההספד הנורא הזה... מה שומעים פה?? שומעים פה שיש פה שגור של פצצה אטומית של אהבת ה'!!! בשיגור עצמו אנחנו לא מקנאים!!! מפגן כזה עוצמתי של אהבה זה בדרך כלל מגיע בסיטואציה כאובה מאד ובלתי נמנעת ברקע של בית ההלוויות שמגר... בשיגור של הפצצה אנחנו לא מקנאים... אנחנו כן מקנאים בעצם זה **שיש לו** כזו מעצמה גרעינית... **זו הקנאה!!!** אנחנו גם רוצים כזו אהבת ה'... אנחנו גם רוצים לפתח כזו עוצמה של אהבת ה'... ולפתח כזו אהבת ה'... **זה בידינו!!!**

ואת זה עושים דווקא לא בבית ההלוויות שמגר... ודווקא לא בסיטואציות טרגדיות מזעזעות של "תכפו אבליו" רח"ל... אדרבה... זה נעשה ביום יום... אם הגאון ר' מאיר טוביה פולק שליט"א (שאגב גילוי נאות: לשואלים: אני לא קרוב משפחה... אבל זכיתי לקבל ממנו ומאד מאד להתחבר לגישה ולסגנון היחודי...) אם הוא פיתח כזו מעצמה של אהבת ה'... זה דווקא הגיע לו מהסיטואציה הכי מוכרות לנו... מהעוד בוקר שמתשמק לה להמשיך לשיש... **אני שלך!!! אתה משיש אותנו!!!** אני קם למענו יתברך!! אני רוצה לתת לו יתברך תפילת שחרית מכובדת!!! זה מגיע מהעוד יום של סגר... שאאוף... איזה באסא... ה' שונא אותי... לכן הוא דופק לי את כל התכניות... אבל לא!! מי שמפתח מעצמה של אהבת ה'... לוקח את הסיטואציות המוכרות האלו ומתרגם אותם לאהבה... ה' **אתה טוב... אתה מתוק... אתה אוהב אותי...** אם עשית סגר זה הכי טוב!!! ואני מאמין שאתה

הכי טוב...

לא!! המשפטים האלו לא נולדו בבית ההלוויות שמגר... חשוב להדגיש: הם נולדו אי שם ביום יום... בכל מיני סיטואציות המוכרות לי ולך שגם אני הקטן מסוגל לנשום נשימה עמוקה ובמקום להתלונן ולהתמרמר. להבין שה' טוב וה' מתוק ומה שהוא עושה הכי טוב... מי ששם... ביום יום מפתח את אהבת ה'... יום אחד זה מתעבה וגודל עד שהוא מגיע למעצמה של אהבה!! במעצמה הזו אנחנו מקנאים... אנחנו כואבים את הסיטואציה של השיגור... לא מאחלים לאף אחד כזה שיגור... אבל בהחלט מקנאים ובודאי מאחלים לכל אחד ואחד מאיתנו לבנות את זה... **וזה בנה כאן!!! כאן ועכשיו!!!** תסתכל עליה ושמאלה ותנסה להיזכר על מה התעצבנת לפני חמש דקות... תנסה להיזכר על מה התלוננת לפני חצי שעה ואמרת אאוף החיים האלו... אאוף הבית הזה... והרי בינינו... בשורה התחתונה על מה אמרת אוף... על מי?? על הנתונים שאבא שבשמים לא נתן לי בדיוק בדיוק מה שאני רוצה... **אז הנה!!! פה!!!** פה נמצא הכור האטומי של אהבת ה'!! פה עובדים על זה!! מול הרגעים האלו... פה מעבים ומשקים את הנכונות לתת לה' כתר מלכות... בזה מפתחים אהבה... להבין שהכל שלו... ואני שלו יתברך...

זו: **עברנו טירונות!!!**

בינינו... אם נרצה להגדיר במילה אחת מה עברנו בשנה האחרונה... משהו הגדיר לי את זה: **עברנו טירונות!!!** משהו פעם תיאר לי איך נראה טירונות בצבא- שלא נדע... חייל מגיע לצבא ועל היום הראשון המפקד נוחת עליו... ימינה... שמאלה... לך קדימה... הגעת...?? תחזור... כעת תעמוד... שב... תרוץ... רצת?? סטופ!! עצור!!! תמשיך לרוץ... שב... בא... עוד שמונה דקות אתה צריך להיות שם ושם... בקיצור: כל היום אתה חי על פקודות!!! ואאוף... די... לא בא לי... תן לי לחיות... תן לי לנוח... מה אתה רוצה מהחיים שלי???

כשה' מעביר אותנו טירונות??

כאן אדרבה... זה לא בשביל לרצוח לנו את האופי... **ההיפך הגמור!!!** כאן זה בשביל לייצר באישיות שלנו **כלי של קבלת עול מלכות שמים!!!** של אהבת ה'!! זה מה שקרה לנו השנה הזו... הגיע סוף חודש אדר... ה' פתאום התחיל לירות עלינו צרור של פקודות... צא מהבית מדרש... לך הבייתה... מנייני מרפסות... אלכוג'ל... (זוכרים אותו??) אתה יוצא מהבית?? מסיכה!!! למה?? ככה... כך גזרה חכמת! רגע... ולבית מדרש? לא!!! לבית הכנסת?? לא!!! למה לא?? כי כך החלטתי!!! פקודה!!
 תכנס לבידוד... יצאת?? תכנס שוב... יצאת?? מתברר שאתה מאומת וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד והתסריטים שהוא עבר בקורונה הזו...

בקיצור: אנחנו נוהגים ברכב בלי לדעת מה מי לאן מתי... והקב"ה עומד כביכול מאחורנו ונותן לנו פקודות ימינה... שמאלה... עצור... רד... תחזור... אחורה... פרסה... ומעתה: האם אתה מוכן לקבל את זה באהבה ולהמליך את ה' מתוך הבנה שאם זה רצונך יתברך אז אני איתך באהבה... או שאתה רוצה להתמרד ולכוין את התנועה במקומו?? **שיתבן: פה זה לא צבא!!!** צבא אם תתמרד אתה נכנס לכלא שיש... (בצבא אתה אוהב את עצמך... לא כדאי לך להסתבך) אבל כשיש לך עסק עם רבש"ע... כאן זכותך... אם תתמרד ותתעצבן... אבא שבשמים מאפשר לך... זכותך לא לאהוב... אבל ה' הפסיד בן אוהבו!!!

השנה ה' הזמין מאיתנו אהבה... המון המון אהבה... ה' העמיד אותנו באופן מוצהר וברור מול כל מיני פקודות ש... שהאם אתה מוכן לקבל אותי בשמחה או לא?? תחליטי!!! **ושם!!!** בכל הסגרים והמסיכות וההגבלות וההחיות... שם! שם יש לנו הזדמנות להשקיע ולהעצים את הכור האטומי הזה של אהבת ה'... מול כל הפיצ'פיקס האלו שהרבש"ע לא סידר את הכל לגמרי לפי החליל שלי וזה לא לגמרי מתאים לי... **וכאן אבא יקרו!!! אבא מתוק!!! לא לקחת לי כלום... הכל שלך...** כאן נולדו המשפטים האלו... כאן מייצרים ומפתחים את זה... **וזה לא מאחור!!!** אנחנו עדיין בעיצומה של בניית הכור הזה... לכל אחד מאיתנו יש את הנתונים המסיימים שלו שאנחנו גוררים את הרגלים עם פנים נפולות וממורמרים ומרגישים כאילו אני פה במרכז והרבש"ע אמור לסדר לי את החיים... וכשהרבש"ע מנסה לשנות מהמסלול שאני החלטתי אני כועס... מתמרמר... מתלונן... וכאן המקום לקבל החלטה!! זהו רבש"ע...

אני מתחיל כעת לייצר אהבה!!! לייצר את המעצמה האדירה הזו שנקראת אהבת ה'!! הכל שלך... אני שלך... אני רוצה להמליך אותך בזה שאני מקבל אותך... כן רבש"ע... הנני!!! ואל תדאג... כשיהודי אומר הנני לקב"ה הקב"ה לא מגלגל את כל הצרות... לא!! יש כזה יצר הרע שמזהיר אותנו... אל תעזי להיות צדיק... אתה עלול לסבול מזה... חס ושלום!!! זה ההיפך הגמור... אתה מבין לבד שזו גישה מרושעת... זו גישה שהופכת את עבודת ה' לדבר שמייצר צרות... עפ"ל...)

אם תגיד לקב"ה הנני!! הדבר היחיד שיקרה פה שמגיע לקב"ה מזל טוב... יש לו כלה!!! יש לו בן זוג שמוכן לקבל אותנו... ש-מה זה אומר?? שאם עד היום היו לך קשיים והתעצבנת והתמרמרת וכל היום האשמת את כל העולם ונכנסת למיטה... אז מעכשיו אתה תקח את אותם קשיים קיימים ופשוט תתרגם אותם למכרה זהב של קבלת עול מלכות שמים!! ה' תודה!!! אני איתך... אם רצונך שיהיה סגר... אז אני איתך... בשמחה... חוץ מאיכות חיים אין פה שום הקרבה!!! ואז... כשמתרגלים לתת לה' להמליך את ה'... לקבל אותנו... כאן מתחילה להתפתח מעצמה של אהבת ה'... שה' יעזור והיא אף פעם לא תצטרך לצאת לשיגור... אבל לכה"פ שיהיה לנו את זה!!! שיהיה לנו את העוצמה הזו... שנוכל להגיד לה' אבא מתוק הכל שלך- שנוכל להגיד את זה עכשיו מול החסר הנקודתי שיש לי עכשיו... מול המשאלת לב הנקודתית שחסרה לי ועם קצת התבוננות אני יכול לתת את זה לה'... להודות לו ולהגיד לו אבא מתוק לא לקחת לי כלום! פה זה מתפתח. כאן זה קורה... כאן ועכשיו... כן... אנחנו מקנאים... קנאה צורבת... ואנחנו יוצאים לדרך!!! כאן ועכשיו!!!